

Türk-İslâm davasını insanlarımıza anlatmayı sürdürürken, 31 Aralık 1988 tarihinde daktilosunun başında iken Hakk'a yürüyen Seyyid Ahmed ARVASI 'Yİ ölümünün 32. Yılında ÜLKÜTEK olarak rahmet ve minnetle anıyoruz.

Türk İslam Ülküsü tanımlaması ile hem dindar, hem milliyetçi, hem medeniyetçi olunacağını ortaya koyarak, yazdıkları ve yaşantısı ile bu değerlerin bütünlüğünün önemini vurgulamıştır. Bu değerleri birbirine zıt programlar gibi göstererek Türk Milletini bölmeye çalışan emperyalizmin emrindeki güçlerin tertiplerini 54 yıllık hayatı boyunca yazdıkları ve yaşantısıyla ortaya koymaya çalışmıştır.

15 Şubat 1932 tarihinde Ağrı ilinin Doğubayazıt İlçesinde doğan S. Ahmed Arvasî, ailece Van'ın Müküs (Bahçesaray) ilçesine bağlı, Arvas (Doğanyayla) köyündendir. Babası Gümrük Müdürlüğü'nden emekli Abdulhakim Efendi, annesi Cevahir Hanım'dır.

S.Ahmed Arvasî, ilk öğrenimine Van'da başlayıp Doğubayazıt'ta tamamlamıştır. Orta okulu Erzurum'da bitiren Arvasî, lise öğrenimine Erzurum Erkek Öğretmen Okulu'nda başladı, Erciş Öğretmen Okulu'nda bitirdi. 1952 yılında Konya'nın Doğanbeyli Nahiyesi'nde ilkokul öğretmeni olarak göreve başladı. Yurdun çeşitli yerlerinde öğretmenlik görevini sürdüren Arvasî, Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Pedagoji Bölümünü 1958 yılında tamamlayarak çeşitli eğitim enstitülerinde pedagoji öğretmenliği yaptı. 1978 yılında İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'nden 24 arkadaşıyla birlikte siyasi amaçlar için sürgün edilen Arvasi 1979 yılında emekli olmak zorunda kaldı. Aynı yıl Milliyetçi Hareket Partisi Olağan Kongresi'nde Genel İdare Kurulu Üyesi sıfatıyla aktif siyasete atıldı.

12 Eylül 1980 darbesinde Mamak zindanlarında çile dolduran S. Ahmed Arvasî ilk kalp krizini burada geçirdi. Daha sonra bu olayı Başbuğ Alparslan Türkeş şöyle anlatıyor: "Tutukevinde geçirdiği kalp rahatsızlığı dolayısıyla Ankara mevki hastanesine kaldırıldı. O gün, daha dün gibi hatırimdadır. Görevliler kendisini hastaneye gitmesi için aşağıya indirdiler. Biz, yukarıda kalmıştık. Odamın penceresinden dış kapının açıldığı merdivenleri görebiliyordum. Arvasî hocamızı hastaneye götürecek cankurtaran henüz gelmemişti. Ayakta bekleyecek hali yoktu, bitkin bir vaziyette taş merdivenlere oturarak cankurtaranın gelmesini bekledi. Yukarıdan askerlere seslendim. Bir binbaşı çıktı. Kendisine Arvasî Bey'in rahatsız olduğunu, bir sandalye getirilmesi için emir buyrulmasını rica ettim. Bu ricamdan sonra bir sandalye getirdiler. Daha sonra cankurtaran geldi ve uzaktan birbirimize el sallayarak ayrıldık, vedalaştık."

Bu tarihten sonra da inandığı ve uğruna baş koyduğu Türk-İslâm dâvasını insanlarımıza anlatmayı sürdüren S. Ahmed Arvasî, 31 Aralık 1988 tarihinde daktilosunun başında iken Hakk'a yürüdü.

S. AHMED ARVASI VE TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ

S. Ahmed Arvasî'nin verdiği kutsal milli mücadeleyi ve geride bıraktığı ciltler dolusu eserlerini aktarmak ve anlatmak hiç de kolay değildir. Yine de onun büyük bir içtenlikle son nefesine kadar tavizsiz bir şekilde savunduğu Türk-İslâm Ülküsü davasına rengini veren temel düşüncelerine ana başlıklar halinde değinmeye çalışalım.

Arvasi Peygamberimizin soyundan gelen bir Türk Milliyetçisi İdi. Seyyid, yani Hz. Muhammed (s.a.v)'in soyundan olması nedeniyle ecdadı aslen Arap olan Arvasî'nin, kaynağını Türk-İslâm Ülküsü'nden alan bir Türk milliyetçisi olması üzerinde önemle durulması gereken bir konudur. Böyle bir şuurlanmanın altında yatan olgun idrâk gücü onun ailesinden gelen Muhammedi asaletten kaynaklansa gerektir. Bu asaletin nurlu izlerini şu tarihi olayda bulmak mümkündür: Osmanlı'nın dağılma döneminde, müritleriyle birlikte Suriye üzerinden Arabistan'a giden Abdulhakim Arvasî'ye oranın ileri gelenleri, kendisine medrese yapacaklarını ve her türlü imkânı sağlayacaklarını taahhüt ederek Arabistan'da kalmasını istemişlerdi. "Osmanlı zâten öldü, Türk diye bir şey kalmamıştır." denilince, Abdulhakim Arvasî Hazretlerinin sinirlenip: "Dünyada iki Türk kalsa birisi benim" diyerek, ömrünün sonuna kadar Müslüman Türk'ün dâvasına sahip çıkacağını ifâde etmesi dikkate şayandır."

Türk Milliyetçilerinin ARVASÎ ye olan Sevgi ve saygısı onların ırkçılıkla uzaktan yakından bir ilgisinin olmadığı ve ırkçılığın önündeki en büyük engel olduğunun en büyük delillerinden birisidir.

Böyle soylu bir ailenin çocuğu olan S. Ahmed Arvasî kendisini şöyle tanımlıyor:

"Ben, İslâm imân ve ahlâkına göre yaşamayı en büyük saadet bilen, büyük Türk milletini iki cihanda aziz ve mesut görmek isteyen ve böylece İslâm'ı gaye edinen Türk milliyetçiliği şuuruna sahibim.

"İnanıyorum ki, hem Türk, hem Müslüman olmak, hem de muasır dünyaya öncülük etmek mümkündür. Ecdadımız bütün tarihleri boyunca bunu denediler ve başarılı oldular. O halde bizler niye bu tarihi misyonumuzu yerine getirmeyelim.

S. Ahmed Arvasî bazı sözde İslamcılar gibi Türk tarihinin sâdece son bin yılını kabul edip geri kalan binlerce yıllık İslâm öncesi mazimizi kör bir taassuba kapılıp reddetmedi. O şuurlu bir Türk milliyetçisi olduğu için Türk töresini, Türklüğün sembolü Bozkurt'u hiç bir ön yargıya kapılmadan kabul ve tasdik etmiş, her fikir ve fiili İslâmî süzgeçten geçirerek her şeyi yerli yerine oturtmasını bilmiştir. Bu konularda o şunları söylemektedir:

"Türk milleti, geniş bir tarihi tecrübeye, büyük ve zengin bir kültür hazinesine sahip bulunmakla "milli töresini" bu güçlü zemin üzerinde kurmuş bulunmaktadır. Türk töresi, âlemşûmul ahlâkî ideâleri bünyesinde toplayan "pratik bir ahlâk ve hukuk nizamı" durumundadır. Hele, en az bin yıldan beri İslâm'ın şanlı aydınlığında yıkanan, olgunlaşan ve arınan Türk töresi, bütün insanlığı mutluluğa çıkaracak 'âlemşûmul' bir nizam durumuna gelmiş bulunmaktadır."

"Hiç bir zaman Türk'ün totemi olmamış olan Bozkurt, coğrafyamızın kültürümüze kazandırdığı bir motiftir" diyen Arvasî Türk milliyetçiliğini "ırkçı" olmakla suçlayan câhillere şöyle seslenir:

"Türk milliyetçiliği, politikasını biyolojik ırkçılık üzerine kurmayı reddetmekle beraber, içtimaî ırk gerçeğini inkâr ve ihmâl etmemelidir.

"İçtimaî ırk, biyolojinin konusu değildir, sosyolojinin konusudur. Bir milleti teşkil eden fertlerin, ailelerin, sınıf ve tabakaların soy birliği şuurudur. Ortak bir şuur tarzında beliren mensubiyet duygusunun ve kan birliği şuru biçiminde duyulmasıdır. Zâten biyolojik verasetin yanında, ortak kültür, ortak coğrafya, ortak hayat tarzı ve ortak mücâdeleler, bir milletin fert ve tabakalarını hem ruhî, hem de fizik bakımından bir birine yaklaştırır."

"Kimse biyolojik verasetini tâyin iradesine sahip değildir. Ama içtimaî ırk tercihe açıktır. Aynı tarihe, aynı kültüre, aynı din ve ülküye sahip olan insanlar arasında kan ve soy birliği şuurunun güçlenmesine yol açar."

"Türk milliyetçisi, Türk içtimaî ırkını benimser, sever ve sevdiren ailelerini de bu espiyi içinde kurmaya çalışır. Kozmopolitlikten hoşlanmaz. Bununla beraber, başka içtimaî ırkları da Allah'ın bir âyeti olarak değerlendirir."

"Türk milletinin kurtuluşunu ve ayağa kalkarak İslâm'ın sancaktarlığını yapmasını, tekrar Nizâm-ı Alem'i gerçekleştirmesini Türk-İslâm Ülküsünde gören S.Ahmed Arvasî Türk milliyetçilerinin bu doğrultuda öncelikli olarak yapmaları gerekenleri "Neden Türk-İslâm Ülküsü" başlıklı yazısında şöyle açıklıyor:

"Neden, şu veya bu ad altında toplanmayı değil de, 'Türk-İslâm Ülküsü 'ne bağlanmayı savunuyoruz?

"Biz iddia ediyoruz ki, emperyalizm, Türk ve İslâm dünyasını yutmak için en az iki asırdan beri korkunç bir tertibin içindedir. Bir taraftan kültür emperyalizmi ile vatan çocuklarını din ve milliyetine yabancılaştırarak kendi emellerine hizmet edecek kadrolar hazırlamakta, diğer taraftan din ve milliyet duygularını, her şeye rağmen terk etmeyen çocuklarımızı da bir birine düşürmeyi planlamaktadır."

"Düşman, karşısındaki güçleri parçalayarak, onları birbirine düşürerek, kolay yutulur lokmalar durumuna sokmak ister. Meselâ, sanki bir insan, hem dindar, hem milliyetçi, hem medeniyetçi olamazmış gibi, bu değerleri birbirine

zıt programlar durumuna sokarak, hiç yoktan çatışan güçler meydana getirir. Bu oyunlarını, o kadar ustaca plânlılar ki, tertiplerini anlamak için bazen olayların üzerinden elli veya yüz yıl geçmesi gerekiyor."

" O hâlde, Türk milliyetçisine düşen iş, bütün varlığı ile bu oyunu bozmak olmalıdır. Bu ülkede, sunî olarak güya Türkçü ve güya İslamcı cepheler meydana getirmek isteyen hain ve kahpe oyunların karşısına, bir Müslüman Türk olarak ve tarihine yaraşır biçimde çıkmalıdır.

"Bunun için, Türk-İslâm kültürüne, Türk-İslâm medeniyetine, Türk-İslâm Ülküsü 'ne bağlı, Türklük şuur ve vakarına, İslâm aşk ve aksiyonuna sahip, Türklüğü bedeni, İslâmiyet'i ruhu bilen, milletini teknolojik hamlelerle dünyanın bir numaralı devleti yapmak özlemi ile çırpınan, dünya Türklüğü 'nün, İslâm dünyasının ve bütün mazlum milletlerin ümidi olmaya namzet bir gençlik yetiştirmekten başka çaremiz yoktur. "

Arvasi'nin tespitlerini Ümit ÖZDAĞ şu başlıklar altında toplamıştır. 1-Türk gençliğine hem Türk milliyetçisi, hem Müslüman, hem de çağdaş olunabileceğini öğretmeye çalışmıştır. 2-Subjektifliğin, objektifliğin mutlaklığın gerçek anlamını vurgulamıştır 3-İslam'ın yeniden tekrar tekrar ana caddeden kıl kadar taviz vermeden incelenmesini ve iyi anlaşılmasını savunurdu. 4-Kendini sorgulayan, özeleştiriyeye tabi tutan insanoğluna ait ilimlerin yeniden kurulmasını, yani insan bilgisi biliminin kurulmasını önerirdi. 5-Günümüze kadar gelen bilgileri temelinden sarsan fizik ve metafizik terimleri yerine insan ve insan ötesi anlayışının getirilmesi savunurdu. 6-Kültürün yalnız manevi unsurlarının olmadığı, maddi unsurlarının da olduğu. Medeniyetlerin beynelmilel değil milli bir yapıya sahip olması. Medeniyet değiştirmenin kültür değiştirmekten daha zor oluşunun tespit ederdi.

Arvasi'yi ölümünün 32 yılında Rahmetle anıyoruz. Ruhü şad olsun. Türk Milleti ve Ülkücüler onu asla unutmayacaktır.

ESERLERİ

Diyalektiğimiz ve Estetiğimiz

Doğu Anadolu Gerçeği

Eğitim Sosyolojisi

Hasbihal (6 cilt)

(Hasbihal, daha sonra konularına göre şu isimlerde yayınlanmıştır:)

1. Emperyalizmin Oyunları

2. Devletin Dini Olur mu?

3. Kadın Erkek Üzerine

4. İnsanın Yalnızlığı.

İleri Türk Milliyetçiliğinin İlkeleri

İnsan ve İnsan Ötesi

Kendini Arayan İnsan

Şiirlerim

Türk İslam Ülküsü(3 Cilt)